

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

16. července 2015 *

„Kasační opravný prostředek — Přístup k dokumentům orgánů Evropské unie — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Článek 4 odst. 1 písm. b) — Nařízení (ES) č. 45/2001 — Článek 8 — Výjimka z práva na přístup — Ochrana osobních údajů — Pojem ‚osobní údaje‘ — Podmínky předávání osobních údajů — Jména autorů jednotlivých připomínek k návrhu pokynů Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) týkajících se odborné literatury, která má být připojena k žádostem o povolení uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin — Odepření přístupu“

Ve věci C-615/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. listopadu 2013,

ClientEarth, se sídlem v Londýně (Spojené království),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), se sídlem v Bruselu (Belgie),

zastoupené P. Kirchem, avocat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA), zastoupený D. Detkenem a C. Pintado, jako zmocněnci, ve spolupráci s R. Van der Houtem, advocaat,

žalovaný v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená B. Martenczukem a L. Pignataro-Nolin, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

podporování

Evropským inspektorem ochrany údajů (EIOÚ), zastoupeným A. Buchta a M. Pérez Asinari, jako zmocněnkyněmi,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, K. Lenaerts (zpravodaj), místopředseda Soudního dvora, A. Arabadžev, J. L. da Cruz Vilaça a C. Lycourgos, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. ledna 2015,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. dubna 2015,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se ClientEarth a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (dále jen „PAN Europe“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ClientEarth a PAN Europe v. EFSA (T-214/11, EU:T:2013:483, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunal zamítl jejich žalobu, jejímž předmětem byl na počátku návrh na zrušení rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) ze dne 10. února 2011, kterým byl odepřen přístup k některým pracovním dokumentům týkajícím se pokynů vypracovaných EFSA pro žadatele o registraci přípravku na ochranu rostlin (dále jen „pokyny“), poté návrh na zrušení rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí a žalobkyním byl povolen přístup ke všem požadovaným informacím, s výjimkou jmen externích odborníků, kteří předložili některé připomínky k návrhu pokynů (dále jen „návrh pokynů“).

Právní rámec

- 2 Článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se:

- a) „osobními údaji“ rozumějí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné [fyzické] osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, hospodářské, kulturní nebo sociální identity;

[...]“

- 3 Článek 8 tohoto nařízení, nadepsaný „Předávání osobních údajů jiným příjemcům, než jsou orgány a instituce Společenství, na které se vztahuje směrnice 95/46/ES“, stanoví:

„Aniž jsou dotčeny články 4, 5, 6 a 10, lze osobní údaje předávat příjemcům, na které se vztahují vnitrostátní právní předpisy přijaté na základě směrnice 95/46/ES, pouze pokud

[...]

b) příjemce prokáže nezbytnost předání údajů a pokud není důvod domnívat se, že mohou být poškozeny právní [legitimní] zájmy subjektu údajů.“

- 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) vymezuje zásady, podmínky a omezení práva na přístup k dokumentům těchto orgánů.

- 5 Článek 4 téhož nařízení, nadepsaný „Výjimky“, v odstavci 1 stanoví:

„Orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

[...]

b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Článek 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, s. 1) stanoví, že „[ž]adatel [o registraci přípravku na ochranu rostlin] přiloží k dokumentaci veškerou dostupnou oponovanou odbornou literaturu stanovenou [EFSA] o dané účinné látce a jejích relevantních metabolitech, která se týká vedlejších účinků na zdraví, životní prostředí a necílové druhy [...]“.
- 7 EFSA dne 25. září 2009 požádal své oddělení odpovídající za metodiku posuzování o vypracování pokynů, ve kterých by byl popsán způsob provádění daného ustanovení. Dotčené oddělení vytvořilo pro tyto účely pracovní skupinu (dále jen „pracovní skupina“).
- 8 Pracovní skupina předložila návrh pokynů dvěma orgánům EFSA, jejichž některými členy byli externí vědečtí odborníci, a sice vědecké skupině specializované na přípravky na ochranu rostlin a rezidua přípravků na ochranu rostlin a řídicímu výboru pro pesticidy. Tito externí odborníci byli vyzváni k předložení individuálních připomínek k návrhu pokynů.
- 9 Na základě předložených připomínek zapracovala pracovní skupina do návrhu několik změn. Návrh byl následně – v období od 23. července do 15. října 2010 – předložen k veřejné konzultaci. V jejím rámci předložila připomínky k návrhu řada osob a sdružení, mimo jiné PAN Europe.
- 10 Dne 10. listopadu 2010 ClientEarth a PAN Europe podaly společně k EFSA žádost o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001. Žádost se týkala několika dokumentů a kategorií dokumentů vztahujících se k přípravě návrhu pokynů, včetně připomínek externích odborníků, kteří byli členy vědecké skupiny specializované na přípravky na ochranu rostlin a rezidua přípravků na ochranu rostlin a řídicího výboru pro pesticidy.
- 11 Dopisem ze dne 1. prosince 2010 poskytl EFSA organizacím ClientEarth a PAN Europe přístup k části požadovaných dokumentů. Na základě výjimky stanovené v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany rozhodovacího procesu orgánů, ovšem odmítl zpřístupnění dvou kategorií dokumentů, a sice jednotlivých pracovních verzí návrhu pokynů a dále připomínek odborníků z vědecké skupiny specializované na přípravky na ochranu rostlin a rezidua přípravků na ochranu rostlin a z řídicího výboru pro pesticidy k tomuto návrhu.
- 12 Dne 23. prosince 2010 podaly ClientEarth a PAN Europe žádost, kterou se domáhaly přehodnocení postoje EFSA vyjádřeného v dopise ze dne 1. prosince 2010.

- 13 Rozhodnutím ze dne 10. února 2011 EFSA potvrdil, že přístup k nezpřístupněným dokumentům musí být na základě čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001 odepřen.
- 14 Pokyny byly přijaty 28. února 2011. Téhož dne byly zveřejněny v *EFSA Journal*.
- 15 Dne 12. prosince 2011 přijal EFSA v odpověď na žádost, kterou ClientEarth a PAN Europe podaly 23. prosince 2010, nové rozhodnutí a toto rozhodnutí jim oznámil. Sdělil, že se rozhodl „revokovat“, „zrušit“ a „nahradit“ své rozhodnutí ze dne 10. února 2011. Na základě tohoto nového rozhodnutí poskytl organizacím ClientEarth a PAN Europe přístup mimo jiné k individuálním připomínkám externích odborníků z vědecké skupiny specializované na přípravky na ochranu rostlin a rezidua přípravků na ochranu rostlin a z řídicího výboru pro pesticidy k návrhu pokynů. Uvedl nicméně, že jména těchto odborníků odstranil, a to v souladu s čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 a s unijními právními předpisy v oblasti ochrany osobních údajů, zejména s nařízením č. 45/2001. Poukázal v této souvislosti na to, že zpřístupnění jmen těchto odborníků by znamenalo totéž co předání osobních údajů ve smyslu článku 8 nařízení č. 45/2001 a že podmínky, které citovaný článek vyžaduje k takovému předání, nebyly v projednávaném případě splněny.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 16 Dne 11. dubna 2011 podaly ClientEarth a PAN Europe žalobu na neplatnost rozhodnutí EFSA ze dne 10. února 2011. Později byla žaloba requalifikována na žalobu na neplatnost rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011 v rozsahu, v němž jím EFSA odmítl sdělit organizacím ClientEarth a PAN Europe jména externích odborníků, kteří předložili připomínky k návrhu pokynů.
- 17 Na podporu žaloby uvedly ClientEarth a PAN Europe tři žalobní důvody.
- 18 Tribunál rozhodl, že všechny tři žalobní důvody jsou neopodstatněné, a žalobu zamítl.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

- 19 ClientEarth a PAN Europe navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek a uložil EFSA náhradu nákladů řízení.
- 20 EFSA a Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil organizacím ClientEarth a PAN Europe náhradu nákladů řízení.
- 21 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 18. června 2014 byl Evropskému inspektorovi ochrany údajů (EIOU) povolen vstup do řízení na podporu návrhových žádání EFSA a Komise.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 22 ClientEarth a PAN Europe uvádějí na podporu svého kasačního opravného prostředku tři důvody.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 23 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z nesprávného uplatnění pojmu „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001, napadají ClientEarth a PAN Europe posouzení Tribunálu, vyjádřené zejména v bodě 46 napadeného rozsudku, podle kterého informace, na jejichž základě by mohly u jednotlivých připomínek určit, který z externích odborníků ji vznesl (dále jen „sporné informace“), spadají pod tento pojem.
- 24 Nesouhlasí s tím, že by pod tento pojem mohla spadat kombinace údajů souvisejících s odbornými stanovisky odborníků vyjádřenými v rámci účasti těchto odborníků ve výboru pověřeném veřejným úkolem v zájmu občanů. Dodávají, že jména dotyčných odborníků i jejich stanoviska k návrhu pokynů jsou veřejně dostupná na internetových stránkách EFSA, takže sporné informace je nutné rovněž považovat za informace přístupné veřejnosti. Poukazují na to, že EFSA se podle všeho ani nesnažil zjistit, zda jsou tito odborníci proti zpřístupnění daných informací.
- 25 Navrhovatelky dále namítají, že vydání odborného stanoviska odborníkem v rámci profesní činnosti nespadá pod pojem „soukromí“.
- 26 EFSA a Komise, podporované EIOÚ, považují tuto argumentaci za neopodstatněnou.

Závěry Soudního dvora

- 27 Článek 2 písm. a) nařízení č. 45/2001 definuje pro účely tohoto nařízení pojem „osobní údaje“ jako „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné [fyzické] osobě“.
- 28 V projednávaném případě ClientEarth a PAN Europe – jak je připomenuto v bodě 43 napadeného rozsudku – tím, že požadují zpřístupnění sporných informací, usilují o zjištění u každé z připomínek formulovaných externími odborníky, kdo z nich je jejím autorem.
- 29 Vzhledem k tomu, že na základě takových informací lze s jednotlivými konkrétními odborníky spojit jednotlivé připomínky, jde o informace o identifikovaných fyzických osobách, které tudíž představují soubor osobních údajů ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001.
- 30 Tribunál v bodech 44 až 46 napadeného rozsudku oprávněně rozhodl, že okolnost, že dané informace spadají do kontextu profesní činnosti, nemůže tyto informace zbavit kvalifikace souboru osobních údajů (v tomto smyslu viz rozsudky Österreichischer Rundfunk a další, C-465/00, C-138/01 a C-139/01, EU:C:2003:294, bod 64; Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, body 66 až 70, jakož i Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, body 19 a 22).
- 31 Stejně tak skutečnost, že totožnost dotyčných odborníků i vznesené připomínky k návrhu pokynů již byly zveřejněny na internetových stránkách EFSA, neznamená, že by sporné informace již neměly být takto kvalifikovány (v tomto smyslu viz rozsudek Satakunnan Markkinapörssi a Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, bod 49).
- 32 Navíc pojmy „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001 a „údaje o soukromí“ nelze směšovat, jak podotkl EFSA, Komise i EIOÚ. V projednávaném případě je tudíž tvrzení ClientEarth a PAN Europe, že sporné informace nespadají do soukromí dotyčných odborníků, irelevantní.

- 33 Konečně nesouhlas subjektu údajů se zpřístupněním dotčených informací není základním znakem pojmu „osobní údaje“ ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001, takže Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku oprávněně rozhodl, že kvalifikace informací o určité osobě coby osobního údaje není závislá na existenci takového nesouhlasu.
- 34 S ohledem na výše provedené posouzení dospěl Tribunál v bodě 60 napadeného rozsudku oprávněně k závěru, že EFSA právem považoval sporné informace za soubor osobních údajů.
- 35 V důsledku toho musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.
- 36 Nyní je třeba společně zkoumat druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku.

K druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 37 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z nesprávného uplatnění čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 a čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001, namítají ClientEarth a PAN Europe, že Tribunál ani EFSA neváží všechny zájmy chráněné těmito dvěma ustanoveními, přičemž těmito zájmy jsou „právo na transparentnost“ na straně jedné a právo na ochranu soukromého života a osobních údajů na straně druhé.
- 38 Tribunálu konkrétně vytýkají, že se spokojil s posouzením otázky, zda prokázaly nezbytnost zpřístupnění sporných informací, aniž jakkoli vážil dotčené zájmy.
- 39 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení článku 5 SEU, ClientEarth a PAN Europe tvrdí, že při zamítnutí jednotlivých argumentů, které uvedly za účelem prokázání nezbytnosti zpřístupnění sporných informací, Tribunál pominul zásadu proporcionality.
- 40 EFSA a Komise, podporované EIOÚ, považují argumentaci, kterou ClientEarth a PAN Europe rozvíjejí v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, za neopodstatněnou.
- 41 U třetího důvodu kasačního opravného prostředku si EFSA klade nejprve otázku, zda je vůbec přípustný. Nejsou v něm totiž dostatečně přesně označeny kritizované části napadeného rozsudku. Navrhovatelky se v něm navíc omezují jen na zopakování argumentů, které již předložily před Tribunálem, proti rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011, takže jeho prostřednictvím usilují o přezkum žaloby, ke kterému nemá Soudní dvůr v řízení o kasačním opravném prostředku pravomoc.
- 42 EFSA dále – stejně jako Komise – tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku je zjevně neopodstatněný, neboť Tribunál toliko v souladu s nařízením č. 45/2001 a s judikaturou Soudního dvora vyžadoval, aby navrhovatelky prokázaly legitimní zájem na přístupu ke sporným informacím. Tento požadavek není podle nich nepřiměřený a plně zaručuje nezbytnou rovnováhu mezi dotčenými zájmy.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti

- 43 Přestože EFSA tvrdí opak, lze z částí kasačního opravného prostředku věnovaných třetímu důvodu kasačního opravného prostředku zjistit, že které části napadeného rozsudku se tento důvod vztahuje. ClientEarth a PAN Europe se navíc v jeho rámci neomezují na zopakování argumentů, které již

předložily před Tribunálem proti rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011, nýbrž namítají nesprávné právní posouzení, jehož se v projednávaném případě Tribunál údajně dopustil při uplatňování čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001. Tento důvod kasačního opravného prostředku je tudíž přípustný.

– K věci samé

- 44 Pokud žádost usiluje o přístup k osobním údajům ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení č. 45/2001, jsou ustanovení tohoto nařízení, zejména jeho čl. 8 písm. b), plně použitelná (viz rozsudky Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, bod 63, a Strack v. Komise, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, bod 101).
- 45 Podle čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 lze osobní údaje předávat v zásadě jen tehdy, pokud příjemce prokáže nezbytnost jejich předání a pokud není důvod domnívat se, že mohou být poškozeny legitimní zájmy subjektu údajů.
- 46 Ze samotného znění tohoto ustanovení plyne – jak oprávněně uvedl Tribunál v bodě 83 napadeného rozsudku – že toto ustanovení podmiňuje předání osobních údajů splněním dvou kumulativních podmínek.
- 47 V této souvislosti přísluší nejprve žadateli o předání údajů, aby prokázal jeho nezbytnost. Je-li tato nezbytnost prokázána, musí poté dotýčný orgán ověřit, že není důvod domnívat se, že mohou být dotčeným předáním poškozeny legitimní zájmy subjektu údajů. Není-li takového důvodu, je třeba požadované údaje předat, zatímco v opačném případě musí dotýčný orgán při svém rozhodování o žádosti o přístup zvážit jednotlivé dotčené zájmy (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, body 77 a 78, jakož i Strack v. Komise, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, body 107 a 108; ve stejném smyslu viz rovněž rozsudek Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 85).
- 48 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí ClientEarth a PAN Europe v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, postupoval Tribunál správně, když nejprve posuzoval, zda argumenty, jež předložily navrhovatelky, prokazují nezbytnost předání sporných informací ve smyslu čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001.
- 49 Je nicméně třeba přezkoumat, zda Tribunál – jak tvrdí ClientEarth a PAN Europe v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku – při tomto posuzování neuplatnil podmínku týkající se takové nezbytnosti nesprávným způsobem.
- 50 První argument vznesený navrhovatelkami v řízení před Tribunálem a reprodukováný v bodě 75 napadeného rozsudku vycházel z existence obecného požadavku transparentnosti plynoucího z článku 1 SEU, čl. 11 odst. 2 SEU a článku 15 SFEU.
- 51 V tomto ohledu ovšem Soudní dvůr již dříve rozhodl, že cíli transparentnosti nelze v obecné rovině přiznat automatickou přednost před právem na ochranu osobních údajů (rozsudek Volker und Markus Schecke a Eifert, C-92/09 a C-93/09, EU:C:2010:662, bod 85).
- 52 Tribunál tudíž v bodě 78 napadeného rozsudku oprávněně rozhodl, že navrhovatelky prvním argumentem neprokázaly nezbytnost poskytnutí sporných informací.
- 53 Druhý argument, reprodukováný v bodě 79 napadeného rozsudku, vycházel jednak z existence atmosféry nedůvěry vůči EFSA, který byl často obviňován z podjatosti, neboť se obracel na odborníky s osobními zájmy nutně vyplývajícími z jejich vazeb na průmyslnickou lobby, a jednak z nezbytnosti zajistit transparentnost rozhodovacího procesu tohoto úřadu.

- 54 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že sporné informace se vztahují k osobám, jež se coby placení odborníci účastnili vypracovávání dokumentu EFSA obsahujícího pokyny určené hospodářským subjektům hodlajícím požádat o registraci přípravku na ochranu rostlin.
- 55 Jak tvrdí ClientEarth a PAN Europe, bylo zpřístupnění těchto informací za daných okolností nezbytné k zajištění transparentnosti procesu přijímání aktu, jenž měl mít důsledky pro činnost hospodářských subjektů, a konkrétně k posouzení způsobu, jakým mohli jednotliví odborníci, kteří se daného procesu účastnili, ovlivnit svým odborným stanoviskem obsah tohoto aktu.
- 56 Transparentnost procesu přijímání aktu takové povahy, vedeného orgánem veřejné moci, přispívá totiž k tomu, aby tento orgán získal větší legitimitu v očích adresátů tohoto aktu a aby vzrostla jejich důvěra v tento orgán (v tomto smyslu viz rozsudky Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 59, jakož i Švédsko v. MyTravel a Komise, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 113) a rovněž aby byla posílena jeho odpovědnost ve vztahu k občanům v demokratickém systému (v tomto smyslu viz rozsudky Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 45; Rada v. Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, bod 32, a Rada v. in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, body 53, 106 a 107).
- 57 Dále je třeba poukázat na to, že argument zmíněný v bodě 53 tohoto rozsudku zdaleka není omezen na obecné a abstraktní úvahy a opírá se – jak je uvedeno v bodě 79 napadeného rozsudku – o studii, která se zmiňuje o spojení většiny odborníků, jež byli členy pracovní skupiny EFSA, s průmyslnickými lobby.
- 58 Je sice pravda, že navrhovatelkám ClientEarth a PAN Europe byla sdělena – jak je uvedeno v bodě 80 napadeného rozsudku – jména, životopisy a prohlášení o zájmech odborníků, kteří vznesli připomínky k návrhu pokynů, avšak to nic nemění na tom, že získání sporných informací bylo nezbytné k tomu, aby mohly prakticky ověřit nestrannost všech jednotlivých odborníků při plnění jejich odborných úkolů pro EFSA.
- 59 Z toho vyplývá, že Tribunál v bodě 80 napadeného rozsudku rozhodl nesprávně, že argument ClientEarth a PAN Europe – reprodukováný v bodě 79 onoho tohoto rozsudku – nepostačuje k prokázání nezbytnosti předání sporných informací.
- 60 Poukaz na to – jak jej učinil Tribunál v citovaném bodě 80 napadeného rozsudku – že ClientEarth a PAN Europe nezpochybnilly nezávislost žádného z dotyčných odborníků, představuje nesprávné uplatnění podmínky nezbytnosti předání údajů zakotvené v čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001. Takové zpochybnění ostatně veskrze předpokládá, že ClientEarth a PAN Europe u jednotlivých připomínek již znají totožnost odborníků, kteří je vznesli.
- 61 Třetí důvod kasačního opravného prostředku je tudíž opodstatněný a napadený rozsudek je třeba zrušit.

K žalobě před Tribunálem

- 62 Podle čl. 61 prvního pododstavce druhé věty statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší napadený rozsudek, vydat sám konečné rozhodnutí o sporu, pokud je ve stavu, v němž o něm soudní řízení dovoluje rozhodnout.
- 63 V projednávaném případě má Soudní dvůr za to, že soudní řízení dovoluje rozhodnout o žalobě ClientEarth a PAN Europe na neplatnost rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011, a že je tudíž třeba vydat konečné rozhodnutí ve věci.

- 64 Druhý žalobní důvod vznesený v rámci uvedené žaloby organizacemi ClientEarth a PAN Europe vycházel z toho, že zpřístupnění sporných informací je v souladu s čl. 8 písm. a) a b) nařízení č. 45/2001 odůvodněno veřejným zájmem.
- 65 Z analýzy rozvedené v bodech 53 až 61 tohoto rozsudku v tomto ohledu v souvislosti s čl. 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 plyne, že na základě podrobných tvrzení ClientEarth a PAN Europe stran obvinění EFSA z podjatosti při výběru odborníků, jakož i stran nezbytnosti zajistit transparentnost rozhodovacího procesu tohoto orgánu veřejné moci prokazují právně dostačujícím způsobem, že předání sporných informací bylo nezbytné ve smyslu daného ustanovení.
- 66 S ohledem na kumulativní povahu obou podmínek stanovených v citovaném ustanovení je pro účely posouzení legality rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011 třeba ještě ověřit, zda neexistuje důvod domnívat se, že dotčeným předáním mohou být poškozeny legitimní zájmy subjektů údajů.
- 67 V této souvislosti vyplývá z odpovědi EFSA na písemné otázky Tribunálu, že podle EFSA takový důvod existuje a zpřístupnění sporných informací – kdyby k němu došlo – by mohlo být využito způsobem, jak zdůraznil, který by mohl negativním způsobem zasáhnout do osobnosti a do soukromí dotčených odborníků. Na podporu tohoto tvrzení uvedl příklady jednotlivých útoků, jimž byli vystaveni odborníci, které požádal o spolupráci.
- 68 Je nicméně třeba podotknout, že tyto příklady jsou převzaty z dokumentů, jež předložily samy ClientEarth a PAN Europe k doložení svých tvrzení o vazbách, které několik odborníků vybraných EFSA udržovalo s průmyslnickou lobby a na jejichž základě jsou EFSA a jeho odborníci obviňováni z podjatosti. Tyto příklady naproti tomu nijak nedokládají, že by zpřístupnění sporných informací mohlo vést k nebezpečí zásahu do soukromí nebo do osobnosti dotčených odborníků.
- 69 Z toho vyplývá, že i když má dotčený úřad povinnost posoudit, zda požadované zpřístupnění může konkrétně a skutečně ohrozit chráněný zájem (v tomto smyslu viz rozsudek Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 49), je tvrzení EFSA, podle kterého by zpřístupnění sporných informací mohlo vést k zásahu do soukromí a osobnosti uvedených odborníků, obecnou úvahou, která jinak není podepřena žádnou konkrétní okolností projednávané věci. Takové zpřístupnění by právě naopak samo umožnilo vyvrátit předmětná podezření z podjatosti anebo by případně dotčeným odborníkům poskytlo příležitost napadnout – podle okolností i prostřednictvím dostupných procesních prostředků – opodstatněnost takových tvrzení o podjatosti.
- 70 Kdyby takové – důkazy nepodložené – tvrzení EFSA bylo přijato, mohlo by být v obecné rovině uplatňováno na všechny případy, kdy některý orgán nebo instituce Evropské unie obdrží před přijetím aktu s důsledky pro činnost hospodářských subjektů působících v odvětví dotčeném daným aktem stanovisko odborníků, a to bez ohledu na to, o které odvětví by se jednalo. Takový výsledek by byl v rozporu s požadavkem striktního výkladu výjimky z práva na přístup k dokumentům v držení orgánů, jenž ukládá povinnost konstatovat nebezpečí konkrétního a skutečného ohrožení chráněného zájmu.
- 71 Z výše uvedených úvah vyplývá, že ačkoli EFSA dospěl v rozhodnutí ze dne 12. prosince 2011 k opačnému závěru, v projednávaném případě byly naplněny podmínky vyžadované článkem 8 písm. b) nařízení č. 45/2001 pro oprávněné předání sporných informací.
- 72 Druhému žalobnímu důvodu je tudíž třeba vyhovět.
- 73 Žalobě je tedy třeba vyhovět a rozhodnutí EFSA ze dne 12. prosince 2011 zrušit.

K nákladům řízení

- 74 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora platí, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, stanoví, že se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 140 citovaného jednacího řádu stanoví v odstavci 1, že orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení, a v odstavci 3, že Soudní dvůr může rozhodnout, že vlastní náklady řízení nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích odstavcích.
- 75 Vzhledem k tomu, že ClientEarth a PAN Europe požadovaly náhradu nákladů řízení a jejich kasačnímu opravnému prostředku i žalobě podané k Tribunálu bylo vyhověno, je důvodné rozhodnout, že EFSA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené ClientEarth a PAN Europe v řízení o kasačním opravném prostředku i v řízení v prvním stupni. Komise ponese vlastní náklady řízení vynaložené v obou řízeních. EIOÚ ponese vlastní náklady řízení vynaložené v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ClientEarth a PAN Europe v. EFSA (T-214/11, EU:T:2013:483) se zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutí Evropského úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) ze dne 12. prosince 2011 se zrušuje.**
- 3) **Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené organizacemi ClientEarth a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) v řízení o kasačním opravném prostředku a v řízení v prvním stupni.**
- 4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku i řízení v prvním stupni.**
- 5) **Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ) ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.